ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 13 | సంచిక : 05 | జనవరి 2008

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 28

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥150/-
విడి ప్రతి : రు॥ 10/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

పాలకొల్లు 11-11-2007
జువ్వలపాలెం .. 15-11-2007
తణుకు 18-11-2007
గొరగనమూడి . 09-12-2007

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-11-2007, పాలకొల్లు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

జీవితం అంతా తలంపులే. మీకు ఎప్పుడైనా సంతోషం వస్తుంది అది కూడా తలంపే, మీకు ఎప్పుడైనా దుఃఖం వస్తుంది అది కూడా తలంపే, శరీరం చనిపోవటం కూడా నిజంకాదు, అది కూడా తలంపే. ప్రతీ మనిషి జీవితం పొడుగునా ఏదోపని చేస్తూఉంటాడు, వాడు చివరిసారి చేసేపని మరణం. మనం ముఖ్యంగా గుర్తించవలసింది ఏమిటి అంటే మనకు ఆరోగ్యం బాగాఉన్నా, ఆరోగ్యం బాగాలేకపోయినా ఈ శరీరం భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చిందో ఆ పని పూర్తిఅయిన వెంటనే శరీరం మరణిస్తుంది. ఒక క్షణం ముందు చనిపోదు, ఒక క్షణం తరువాత చనిపోదు. ఇదంతా ఈశ్వరనిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతుంది. ప్రాణం తీయటం కూడా మన యిష్టం కాదు, ఎవడైతే శరీరంలో ప్రాణం పోసాడో వాడే ప్రాణం తీస్తాడు. మనకు ఎవరికి చనిపోవటం అంటే యిష్టం ఉండదు. వందసంవత్సరాలు జీవించినా, జబ్బుతో బాధపడుతున్నాకూడా ఇంకా జీవించాలి అనుకొంటాము. ఎందుచేతనంటే ఈ శరీరం చనిపోతుంది కాని చావుపుట్టుకలతో సంబంధంలేని వస్తువు ఒకటి మన హృదయంలో ఉంది, అది మనమై ఉన్నాము అందుచేత మనకు మరణం అంటే ఇష్టం ఉండదు.

భగవంతుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు. ఆయన సర్వజ్ఞుడు, సర్వసాక్షి. మీరు చేసే పనులకు, మీకు వచ్చే ఆలోచనలకు అన్నింటికి సాక్షిగా ఉన్నాడు. భగవంతుడు కూడా శరీరం ధరించి వస్తాడు. ఇప్పుడు మనం చొక్కా తొడుక్కున్నాము. ఈ చొక్కాకు నాకు సంబంధం లేదు

అని మనకు తెలుస్తుంది. అలాగే భగవంతుడు శరీరం ధరించినప్పుడు అది వాడికి చొక్కాలాగ ఉంటుంది. ఆ శరీరానికి ఆయనకు సంబంధం లేదని ఆయనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, వచ్చినపని చూసుకొని వెళ్ళిపోతాడు. కాని మనం ఆశరీరంతో బంధింపబడతాము. నీ దేహం దేవాలయం, నీలోపల అంతర్యామిగా భగవంతుడు ఉన్నాడు. ఈ శరీరానికి చావురాకముందే భక్తియోగం, కర్మయోగం, ధ్యానయోగం ఇలా ఏదో ఒక యోగాన్ని ఆశ్రయించి, సాధన చేసి హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడిని ఎవడైతే తెలుసుకొన్నాడో వాడే జీవన్ముక్తుడు. వాడికి శరీరం ఉన్నా ఒక్కటే, శరీరం పోయినా ఒక్కటే, వాడు ముగింపులేని ఆనందాన్ని, శాంతిని అనుభవిస్తూ ఉంటాడు. ప్రతీవాడికి ఉండాలని ఉంది, ఎవడికీ చనిపోవాలని లేదు. ఆ ఉండే వస్తువు ఏదో ఒకటి ఉంది, అది ఎప్పడూ ఉంది, అది అన్నిఅవస్థలలో అన్నికాలాలలో ఉంది. ఆ ఉండటం అనేదానిని ఎవడైతే అనుభవైకవేద్యం చేసుకొన్నాడో వాడే జీవన్ముక్తుడు, అదే మన జీవితగమ్యం. ఏదో యోగాన్ని అవలంభించి లేకపోతే అన్ని యోగాలను సమన్వయం చేసుకొని ఆ స్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయండి. కృష్ణుడు దేవుడు, అర్జునుడు జీవుడు, దేవుడు జీవుడికి చేసిన బోధే భగవద్గీత. అన్నిరకాల సాధకులను దృష్టిలో పెట్టుకొని భగవంతుడు సాధనా విధానాలు చెప్పాడు. నేనే గమ్యం, నన్ను పొందటానికి నేనే మార్గం, నన్ను ఆలంబనగా తీసుకోండి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మరణించేటైములో ఆ చివరి శ్వాసలో భగవంతుడి స్మరణ ఉంటేచాలు కాని మనకు అప్పడు భగవంతుడి స్మరణ ఉండదు. అంటే భగవంతుడిని మరిచిపోవాలని మర్చిపోము. భగవంతుడి మీద మనకు యిష్టం ఉంటుంది కాని అంతకంటే ఎక్కువైన ఇష్టాలు మనకు ఉంటాయి, అవే మనకు చివరిటైములో జ్ఞాపకం వస్తాయి.

దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన ఇవి మూడూ మనలను పీడించేస్తాయి. వీటిలోనుండి విడుదల పొందాలంటే సాధన ఉండాలి, గురువు అనుగ్రహం ఉండాలి, అవతారపురుషుడి అనుగ్రహం ఉండాలి. ఈ మూడు వాసనల నుండి విడుదలపొందితేగాని నిర్వాణసుఖం పొందలేము. మనిషి ఏపని చేసినా ఆనందం కోసమే చేస్తాడు కాని వాడికి ఆనందం రాదు. ఆపని సాధిస్తాడు, ఆపని సాధించాక ఇందులో కూడా ఆనందం లేదని వాడికి తెలుస్తుంది. ఆనందం ఎక్కడ ఉంది? మన స్వరూపమే ఆనందం. మన స్వరూపం ఆనందం అన్నసంగతి మరిచిపోయి ఆనందం కోసం లోకంలో వెతుకుచున్నాము. వస్తువును ఒక చోట పోగొట్టుకొని ఆ వస్తువుకోసం వేరొకచోట వెతుకుచున్నాము, అది ఎలా దొరుకుతుంది. మన పరిస్థితి ఇలా ఉంది. భగవంతుడికి రూపం లేదు, నామం లేదు. రూపంలేని భగవంతుడిని,

నామం లేనిభగవంతుడిని పట్టుకోవటం కష్టం. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు నదిని దాటాలి అనుకోండి, మీరు ఈదుకొని వెళ్లవచ్చు లేకపోతే ఒక నావమీద వెళ్లవచ్చు. నిరాకారాన్ని, నిర్గుణాన్ని పట్టుకొని మీరు తరించాలంటే అది ఈదుకొని నదిని దాటటం వంటిది. ఏదో ఒక అవతారపురుషుని, గురువుని సపోర్టుగా తీసుకొని మీరు తరించటం ఎటువంటింది అంటే నావమీద నదిని దాటటం వంటిది. ఈ రెండింటిలో సాకారం కొద్దిగా తేలికగా ఉంటుంది, నిరాకారాన్ని ఆరాధించి మీరు గమ్యాన్ని చేరుకోవటం చాలా కష్టంతో కూడినపని. కలియుగంలో కామక్రోధాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఎవరి మొఖాలు చూసినా అందరికీ కోపాలే, బాగా చదువుకోమంటే కోపం, అల్లరి చెయ్యవద్దు అంటే కోపం, ఆరోగ్యాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకోండి అంటే కోపం అన్నింటికీ కోపాలే. యుగ ప్రభావం అటువంటిది అని చెప్పాడు. ఈ కలియుగంలో నామాన్ని శ్రద్ధగా స్మరించుకోండి చాలు అని చెప్పాడు.

జ్ఞానదేవుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే నాకు కాళ్లు ఉన్నాయి, చేతులు ఉన్నాయి ఎవరి సహాయం లేకుండా నా కాళ్లకు చేతులకు పని చెప్పి నేను సముద్రాన్ని దాటి వెళ్లిపోతాను అని చెప్పేవాడు ఎటువంటివాడో గురువు సహాయం లేకుండా, దేవునిదయ లేకుండా మేము మోక్షాన్ని పొందుతాము అని చెప్పేవారు కూడా అటువంటివారే అన్నాడు. ఇవన్నీ అనుభవం లేకుండా చెప్పే మాటలు. ఈ కలియుగంలో అందరూ కంగారు కంగారుగా ఉంటారు. ముందు తిట్టేయటం తరువాత సారీ చెప్పటం ఇలా ఉంటుంది. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే మీరు జ్ఞానయోగం అవలంభించాలంటే మనస్సు సమానంగా ఉండాలి, బుద్ధిసూక్ష్మత ఉండాలి. బండవారికి జ్ఞానయోగం పనికిరాదు అని చెప్పారు. మనం దేహంతోటి, ఇంద్రియాల తోటి, మనస్సుతోటి తాదాత్మ్యం పొందుతూ ఉంటాము. మనం ఏదైతే కాదో వాటితో తాదాత్మ్యం పొందుతూ ఉంటాము. జ్ఞానయోగం ద్వారా ఈ తప్పడు తాదాత్మ్యంలో నుండి విడుదలపొందటం ఈ కలియుగంలో కష్టం, కర్మయోగం గురించి ఏమని చెప్పారు అంటే మీరు సత్కర్మ చేస్తే సరిపోదు, ఆ సత్కర్మ కూడా స్వార్థం లేకుండా చేయాలి. మేము అది సాధించాము, ఇది సాధించాము అని చాలామంది చెపుతూ ఉంటారు. వారు ఏమీ సాధించలేదు, అక్కడ చేసింది భగవంతుడు. అందరికీ సంపాదించాలని ఉంది కాని అందరూ కోటీశ్వరులు అవ్వలేరు అందరికి పండితులు అవ్వాలని ఉంది, కాని పండితులు అవ్వలేరు. అందరికీ అధికారంలోనికి వెళ్లాలని ఉంది కాని అందిరికి పదవులు రావు, ఇదంతా భగవంతుడి నిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతుంది. అర్జునా! ఇక్కడ గురువులు ఉన్నారు, పెద్దలు ఉన్నారు వీరందరినీ చంపటం ఎలాగ అని నువ్వు

అనుకొంటున్నావు, నువ్వెవడవు చంపటానికి, నేను అందరినీ చంపే ఉంచాను, పని నాది, గౌరవం నీది అన్నాడు పరమాత్మ. భారతదేశంలో జన్మించిన మహావీరులలో అర్జునుడు ఒకడు. అటువంటి మహావీరుడిని పట్టుకొని నీవు ఊరికే అక్కడ బొమ్మలాగ నిలబడు పని నాది, గౌరవం నీది అన్నాడు, ఇంక మన మాట ఏమిటి?

జీవితంలో అది సాధించాము, ఇది సాధించాము అంటారు. మీ ద్వారా ఆ పని జరిగే యోగం ఉన్నప్పుడు పరిస్థితులు మీకు అనుకూలం చేస్తాడు. అప్పుడు మేము సాధించాము అని మీరు అనుకొంటారు కాని అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతోనే జరుగుతోంది. మీకు తెలుసున్నా అంతే, మీకు తెలియకపోయినా అంతే. ఇది తెలుసుకోవటానికే సాధన. మీ ఇంటి దగ్గర మీ పనులు శ్రద్ధగా చేసుకొంటున్నారు కాని భగవంతుడి పని చేయటానికి మనం ప్రిపేర్ అవ్వటం లేదు. అందుచేత మనకు జ్ఞానం రావటం లేదు. ఎవడైతే తన నామరూపాలను ప్రక్కనపెట్టి, ఇష్టాయిష్టాలను ప్రక్కనపెట్టి భగవంతుడి ప్రీత్యర్థం, భగవంతుడి అనుగ్రహం సంపాదించటానికి శరీరంతో పని చేస్తున్నాడో, బుద్ధితో ఆలోచిస్తున్నాడో వాడు భగవంతుడి అనుగ్రహానికి పాత్రుడవుతాడు, వాడికి మోక్షం వస్తుంది. మీరు చేసే సత్కర్మ కూడా సకామంగా చెయ్యవద్దు, నిష్కామంగా చెయ్యండి. మీరు గౌరవం ఆశిస్తారు అనుకోండి అది లోకానికి సంబంధించినది. పని చెయ్యాలి మర్చిపోవాలి. మీరు చేసే పని భగవంతుడు గుర్తిస్తున్నాడు కాని లోకం గుర్తించాలని మీరు అనుకొంటారు ఎందుచేతనంటే మీ దృష్టిలో లోకం నిజం, భగవంతుడు అబద్ధం. కాని యదార్థం చెప్పాలంటే భగవంతుడు సత్యం, లోకం అసత్యం. మీరు ఫలకాంక్షతో పనులు చేస్తున్నారు అందుచేత భగవంతుడి యొక్క వైభవం మీకు తెలియటం లేదు. కోరికలేనివాడు, కోపం లేనివాడు, ఫలకాంక్ష లేనివాడు నిత్యసన్యాసి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మీరు ఏదో పని చేస్తారు. మీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా ఫలితం వస్తుంది అనుకోండి, అది మిమ్మల్ని బంధించదు. మీరు కోరి తెచ్చుకొంటే మటుకు అది మిమ్మల్ని బంధిస్తుంది.

ఉన్నదేదో ఉంది, ఆ ఉండటం అనే దానిని తెలుసుకో అంతేగాని నేను దేవుడిని, నేను దేవుడిని అనుకోకు పాడైపోతావు. ఈ విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండమని భగవాన్ చెప్పారు. నీకు దేహము తాలుక ఎరుక ఎలా ఉందో అలాగ నీలోపల ఉన్న సత్యవస్తువు తాలుక ఎరుక సంపాదించు. అంతేగాని లోపల జీవలక్షణాలు పెట్టుకొని, రాగద్వేషాలు పెట్టుకొని నేను దేవుడిని, నేను దేవుడిని అంటే వికాసం రాదు సరికదా నీవు సంపాదించుకొన్న భక్తి ఉంటే పోతుంది అని చెప్పారు. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీరు సత్కర్మ

చేయగా చేయగా, అది స్వార్థం లేకుండా చేస్తూ ఉంటే మీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, మనస్సు విశాలమవుతుంది. ఇప్పడు మనం ఒక కాలంతోటి, ఒక వర్గంతోటి, ఒక కుటుంబంతోటి తాదాత్మ్యం పొందుతున్నాము, చిత్తశుద్ధి కలిగినప్పడు వాడు సృష్టితో తాదాత్మ్యం పొందుతాడు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని విమర్శిస్తే మీకు దుఃఖం వస్తుంది. దుఃఖం ఎందుకు వస్తోంది అంటే ఆ విమర్శను మీరు లోపలకు తీసుకుంటున్నారు. అది ఎవరు తీసుకుంటున్నారు? దేహం తీసుకోవటం లేదు. దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందే నేను తీసుకొంటోంది. ఎవరైనా పొగిడితే పొంగిపోతారు. ఈ రెండు గుణాలు చెడ్డలే. ఈ రెండింటి వలన వ్యక్తిభావన పెరిగిపోతుంది. మీరు జ్ఞానం సంపాదించాలంటే సుఖం మీద అపేక్ష వదిలేయాలి. సుఖం వస్తే రానివ్వండి దాని మీద అపేక్ష వదిలేయండి. ఏమిటండీ మాకు ఇంకా సుఖపడేరోజు రాలేదు, ఈ చాకిరీ తప్పటంలేదు అంటారు. ఆ సుఖాన్ని ఏమి చేసుకొంటారు. బయట వ్యక్తుల నుండి, ప్రపంచంలో నుండి వచ్చే సుఖం మీద ఎంతకాలం ఆధారపడతారు. సుఖం కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటే అది అజ్ఞాన లక్షణం.

మీ దేహప్రారబ్దం ప్రకారం ఏమి జరుగవలసి ఉందో ఆ దేహం ద్వారా అది జరిగి పోతుంది, దానిని మనం ఆపుచేయలేము. కాని మనం ఏమిచేయాలంటే జీవితంలో జరిగే సంఘటనతో తాదాత్మ్యం పొందకుండా, ఆ సంఘటనల నుండి పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. మనం ఏదో పనిచేస్తాము. ఆ పనికి ఫలితం ఎప్పడు వస్తుంది అని ఫలితం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాము అనుకోండి, అలా ఎదురుచూసేవారికి భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు అబద్ధం, మన మనస్సు చెప్పేదే నిజం అని వాడికి అనిపిస్తుంది అది వాడి స్వభావం. కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి ఉన్నవారి అందరి జీవితాలు ఇలాగే ఉంటాయి. భగవంతుడు చెప్పినమాటలు వదిలేసి కర్మఫలకాంక్ష ఎక్కువగా ఉన్నవారు చెప్పే మాటలు భుజాన వేసుకొని తిరుగుతారు ఏమిటి? భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేసుకోండి. భగవంతుడిని నోటితోనే కాకుండా చేతులతో కూడా ఆరాధించటం నేర్చుకోండి. కలియుగంలో హింసాప్రవృత్తి ఎక్కువగా ఉంటుంది. కలియుగంలో మీరు తరించటానికి పెద్ద పెద్ద యజ్ఞాలు, యాగాలు చేయనక్కరలేదు, నిరంతరం భగవంతుడిని ప్రేమతో స్మరించుకొంటే సరిపోతుంది. భగవంతుడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం ఉన్నవారికి శరణాగతిమార్గం మంచిది. శాస్త్రంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అని చెపుతున్నారు. తీరా లేడేమో అని అనుమానం పెట్టుకొన్న వారికి విచారణామార్గం మంచిది. దీనికి ఆచార్యులవారు ఒకమాట చెప్పారు. అక్కడ పులి

ఉంది అన్నారు. మీరు తుపాకీ పట్టుకొని వెళ్ళండి. అక్కడ పులి ఉంటే దానిని కాల్చేయవచ్చు. అక్కడ పులి లేదు అనుకో నీచేతిలో తుపాకీ ఉండటం వలన నీకు వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు. అక్కడ నిజంగా పులి ఉంది అనుకో నీ చేతిలో ఆయుధం లేదు అనుకో అది మిమ్మల్ని మింగేస్తుంది. అందుచేత దేవుడు లేడు అనటంకంటే దేవుడు ఉన్నాడనే బతకండి. నిజంగా దేవుడు లేడు అనుకో మనకు వచ్చే నష్టం లేదు. దేవుడు లేడు అని బతుకుతాము అనుకోండి, దేవుడు ఉంటే అప్పుడు మీ పరిస్థితి ఏమిటి?

ధర్మాన్ని ఆచరించు, ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన శాంతి కలుగుతుంది. ఈ లోకాన్ని అంతా మనం ఉద్ధరించలేము. మన పని మనం శ్రద్ధగా చేయాలి. మనం ఎవరికైనా మంచి చేసాము అనుకోండి దాని వలన వారు బాగు పడినా, బాగుపడకపోయినా మంచిపనులు చేయటం వలన మనం పవిత్రులం అవుతాము. మహాత్మగాంధీగారు ఈ దేశానికి చాలా సేవ చేసారు అని చెపుతున్నారు, ఆయన సేవ చేయటం వలన ఈ దేశం ఏమైనా బాగుపడిందా అని చలంగారిని అడిగారు. అప్పుడు చలంగారు ఒక చక్కటి మాట చెప్పారు. గాంధీగారు ఏమీ ఆశించకుండా ఈ దేశానికి సేవ చేసిన మాట నిజం. ఆయన చేసిన సేవ వలన దేశం బాగుపడిందా లేదా అనేది వేరే విషయం, దానివలన ఆయన మహాత్ముడు అయ్యాడు అని చెప్పారు. భక్తి ద్వారా భగవంతుడితో అనుసంధానం పెట్టుకోవాలి. ఏవిధమైన ఎటాచ్‌మెంట్స్ లేనివాడితో ఎటాచ్‌మెంట్ పెట్టుకొంటే మనకు ఉన్న ఎటాచ్‌మెంట్స్ పోతాయి. అంతేగాని ఒక మమకారం ఉన్నవాడు ఇంకో మమకారం ఉన్నవాడిని పట్టుకొంటే ఒక గుడ్డివాడు ఇంకో గుడ్డివాడిని పట్టుకొన్నట్లుగా ఉంటుంది, ఇద్దరు పతనమవుతారు. మనందరము నేను నేను అంటాము కదా. ఆ నేనును ఎవరైనా పొగిడితే సంతోషం వస్తుంది, ఆ నేనును ఎవరైనా భంగపరిస్తే వారి మీద మనకు కోపం వస్తుంది. మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా ప్రతీవాడు ఈ నేను కోసమే బతుకుతున్నాడు, ఆ నేనులో ఏదో విశేషం ఉంది అనుకొంటున్నాడు. నీకు పరమేశ్వరుడి పట్ల భక్తి కుదిరితే, అంతర్యామిపట్ల ప్రేమ పెరుగుతూ ఉంటే ఈ నేను ఎందుకు పనికిరాదు అని అప్పుడు నీకు తెలుస్తుంది, అప్పటి వరకు తెలియదు, ఎవడైనా ఒక మాట మాట్లాడుతూ ఉంటే ఆ మాట ఎందుకు మాట్లాడుతున్నాడు, దాని వెనకాల భావన ఏమిటి అని మనం చూడాలి.

మనం లోకానికి దగ్గరగా ఉన్నాము కాని ఈశ్వరుడికి దగ్గరగా లేము. మనం చెడ్డ విషయాలకు మొఖం చూపిస్తున్నాము, మంచివిషయాలకు వీపు చూపిస్తున్నాము. ఇంక

మనకు భక్తి ఏమిటి? జ్ఞానం ఏమిటి? మీకు ఇష్టమైనమార్గంలో ప్రయాణించి మనోచాపల్యాన్ని తగ్గించుకోండి. మీరు ఇంటి దగ్గర ఏదైనా పని చేస్తున్నా శ్రద్ధగా, మనస్సును అక్కడ పెట్టి చేయండి. ఈ సృష్టిరూపంలో ఉన్నవాడు కూడా భగవంతుడే. మనకు కనిపించే దానికి కారణం ఆయనే. కారణం లేకుండా కార్యం రాదు. ఈ సృష్టిని నియమించే యజమాని ఒకడు ఉన్నాడు అని వాడిమీద విశ్వాసం పెంచుకొనేవరకూ మీకు దేహాభిమానం తగ్గదు. నీవు సత్కర్మ ఆచరించకపోతే, ఈశ్వరుడిపట్ల భక్తి లేకపోతే అజ్ఞానంలో నుండి విడుదల పొందాలి అనే తలంపు కూడా నీకు రాదు. దైనందిన జీవితంలో మన భక్తిని కేవలం పూజ గదికే పరిమితం చేయకూడదు. జీవుడు రూపంలో కూడా దేవుడే. అందుచేత మనం జీవకోటికి ఎంతోకొంత ఉపయోగపడుతున్నప్పటికీ దానివలన మనం వికశిస్తాము. ఎదుటి మనిషిని చూసినప్పడు వాడి రంగును, మనస్సును, గుణాన్ని చూడవద్దు, అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మను చూడు, ఈ జీవుడికి ఆధారంగా ఉన్నవాడు ఆయనే. దుఃఖం అనేది నీవు చేసే పనిలో లేదు, నేను చేస్తున్నాను అనే తలంపులో ఉంది. కర్తృత్వం వలన దుఃఖం వస్తుంది కాని పని వలన నీకు దుఃఖం రాదు. కర్తృత్వం లేని కర్మ చేస్తూ ఉంటే నీకు దుఃఖం రాదు, అశాంతి రాదు. ప్రతీ మనిషికి ఏదో రూపం ఉంటుంది, నామం ఉంటుంది. ఆ నామంతోటి, రూపంతోటి తాదాత్మ్యం పొందకుండా నువ్వు పనిచేస్తూ ఉంటే నీకు చిత్త శుద్ధి కలుగుతుంది, చిత్తశుద్ధి అనే గేటులో నుండే మనం మోక్షంలోనికి వెళ్ళాలి. విశ్వాసానికి భగవంతుడు ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చి చెపుతున్నాడో చూడండి. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, కర్మఫలాన్ని పంచిపెట్టేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని వాడిపట్ల మనకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే మీరు దురాచారులు అయినప్పటికీ మీ బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు ఉంటే వాటిలో నుండి మిమ్మల్ని విడుదలచేసి, ఆవు దూడను ఏవిధంగా అయితే నాకుతుందో అలాగే జీవుడిలోఉన్న దోషాలను భగవంతుడు నాకి, రాంగ్‌తింకింగ్‌లో నుండి మనలను విడుదలచేసి మనకు మోక్షాన్ని ఇస్తాను అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఇందులో సందేహం వద్దు. అంటే అక్కడ విశ్వాసం ప్రధానం, విశ్వాసంలో మటుకు ఊగిసలాట ఉండకూడదు. మనం కర్మ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, జ్ఞానమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా భక్తి సపోర్టుగా ఉండాలి, ప్రేమ సపోర్టుగా ఉండాలి, మనం ఏదైనా పని చేస్తున్నాము అనుకోండి భక్తితోటి చేసిన పని ఒక రకంగా ఉంటుంది, భక్తి లేకుండా చేసింది ఒకరకంగా ఉంటుంది. మనం యాంత్రికంగా పనులు చేస్తాము. అలా కాకుండా భక్తితో, ప్రేమతో పనులు చేస్తే ఆ పనులు

పూర్తి అయిపోతాయి, అదనంగా వచ్చే లాభం ఏమిటి అంటే నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది.

శ్రద్ధ లేకుండా మనకు జ్ఞానం కలుగదు. సత్పురుషుల సహవాసం వలన, ఆహార నియమంవలన, ఈశ్వరుని పాదాలయందు భక్తి కలిగి ఉండటం వలన మనకు శ్రద్ధ కలుగుతుంది. ఏ రోజున మన శరీరం పోతుందో చెప్పలేము అందుచేత మీరు కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది. ఆ నేనును ఎవరైనా భంగం చేసారు అనుకోండి వెంటనే వారికి దూరమయిపోతాము. నేను ఏదో పార్టీలో పనిచేస్తున్నాను అనుకోండి. నాకు ఏదీ పదవి ఇవ్వరు అనుకోండి వెంటనే ఆ పార్టీ వదిలేస్తాను అంటే అక్కడ పార్టీ ముఖ్యం కాదు, దేశం ముఖ్యంకాదు, ఈ నేను ముఖ్యం. మొత్తం ఈ సృష్టి అంతా కూడా నేను అనే ఒంటిస్థంభం మీద ఆధారపడి ఉంది. భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే ఈ నేను ఉంటే అంతా ఉంది నువ్వు ఉన్నావు, నేను ఉన్నాను, దేవుడు ఉన్నాడు, పుణ్యం ఉంది, పాపం ఉంది, లోకాలు ఉన్నాయి, ధర్మం ఉంది, అధర్మం ఉంది, జన్మలు ఉన్నాయి అన్నీ ఉన్నాయి, ఈ నేను లేకపోతే ఏదీలేదు, ఉన్నది ఒక్కటే. ఎంత వండర్‌ఫుల్‌గా ఉందో చూడండి. దేవుడు ఉన్నాడా, లేడా అన్నది సమస్య కాదు. ఉన్నదేదో ఉంది. ఆ ఉన్నదానిని నీవు కనిపెట్టటం ఎందుకు? ఆ ఉన్నదానిని నీవు ఎరుకలోనికి తెచ్చుకోవటమే. ఇప్పుడు నీవు శరీరంతో, మనస్సుతో ఎలా తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావో అలాగ ఉన్నవస్తువుతో తాదాత్మ్యం పొందటమే, ఉన్నదానిని ఉన్నట్లుగా గుర్తించటమే ట్రూత్ రియలైజేషన్. సుఖం కోసం మీరు బజారులో వెదకవద్దు. ఈశ్వరుడిని ప్రేమించండి. ఈశ్వరుడిని ప్రేమించగా ప్రేమించగా ఆయనే మీకు సుఖ స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. ఈశ్వరుడిని ప్రేమించండి అంతకంటే మీరు ఎక్కువ కష్టపడనక్కరలేదు. కర్మఫలం పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి ఉన్నవారికి భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు చేదుగా ఉంటాయి, నోటిలో ఆముదం పోసుకొన్నట్లుగా ఉంటుంది. మనస్సు చల్లబడకుండా దానికి లోచూపు రాదు, దానికి లోచూపు వస్తేగాని ఆత్మజ్ఞానం రాదు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-11-2007, జువ్వలపాలెం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం ముఖ్యంగా విష్ణువును, శివుడును ఆరాధిస్తూ ఉంటాము. విష్ణువు మోక్షాన్ని ఇస్తాడని, శివుడు జ్ఞానాన్ని ఇస్తాడని మన పురాణాలు చెబుతున్నాయి. మోక్షం అన్నా, ఆత్మజ్ఞానం అన్నా ఒక్కటే. మోక్షం అనే శబ్దానికి అర్థం ఏమిటి అంటే విడుదల, విడుదల అంటే దేహంలో నుండి విడుదల కాదు, దేహబుద్ధిలో నుండి దేహము నేను అనే తలంపులో నుండి విడుదల.